

Πρός τό Προεδρείον καί τά Μέλη τῆς «ΚΕ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως διά θέματα Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας»

4/11/2013

Αγαπητοί μου,

Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ ἀσθένεια καί ὁ πόνος εἶναι μιά ἀπό τίς πλέον δύσκολες καταστάσεις στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου καί ἔχει πολλές φορές καίρια σημασία γιά νά ἀξιολογήσει ὁ ἄνθρωπος βασικές παραμέτρους τῆς ζωῆς του καί τῶν ἐπιλογῶν του.

Γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας ἡ ἀσθένεια ποτέ δέν θεωρήθηκε ὡς τιμωρία ἀπό τόν Θεό Πατέρα, ἀλλά ὡς παιδαγωγία, ὡς τρόπος ἄσκησης τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν κατά Χριστόν αὔξηση τῆς ἀρετῆς. Αὐτό τό μεταπτωτικό φαινόμενο, καθῶς εἶναι γνωστό ὅτι δέν ὑπῆρχε στήν παραδείσια κατάσταση, ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ οἰκονομεῖ καί παραχωρεῖ τήν ὑπαρξή του ὡς ἓνα παιδευτικό μέσο, ὡς ἀφορμή μετανοίας καί ὡς ἀγαθή ἀφορμή γιά μόνιμη ὑπόμνηση πνευματικῆς τελειοποιήσεως γι' αὐτόν πού αἶρει ἀγογγύστως τό δικό του σταυρό.

Ἡ ὑγίης πνευματική καί ὑπαρξιακή θεώρηση τοῦ πόνου, πού εἶναι διάχυτη μέσα στήν Ἁγία Γραφή, στά ἔργα καί στή ζωή τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν Πατέρων καί τῶν Ἀσκητῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ἄγνωστη στίς διάφορες αἰρετικές καί ἀποκρυφιστικές δοξασίες, πού ἔχουν κατασκευάσει δικές τους θεωρίες γιά τή δῆθεν θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ «θεραπεῖες» πού προτείνουν οἱ διάφορες ἀποκρυφιστικές καί νεοεποχίτικες κινήσεις, ξεκινοῦν ἄλλοτε μέν ὡς ὑπέρβαση τῆς ὑποτιθέμενης ἀνεπάρκειας τῆς ἐπιστημονικῆς ἱατρικῆς καί ἄλλοτε ὡς συμπλήρωμα ὑποτιθέμενων ἐλλείψεων της, στά πλαίσια πάντα μιᾶς «ὀλιστικῆς» θεώρησης τοῦ ἀνθρώπου κατά τήν ὀρολογία τῶν συγκεκριμένων χώρων. Πρόκειται βεβαίως γιά προτάσεις λύσεις, πού καί στεροῦνται τῆς παραμικρῆς ἐπιστημονικῆς βάσεως, ἔχουν σαφῆ ἄνορθολογικό χαρακτήρα, προϋποθέτουν καί ἐνσωματώνουν ἐνίοτε θρησκευτικές δοξασίες προερχόμενες λ.χ. ἀπό τήν Ἄπω Ἀνατολή, ἐνῶ κάποιες ἐξ αὐτῶν ἔχουν σαφῆ ἀποκρυφιστική τεκμηρίωση καί προέλευση.

Παραλλήλως, οἱ διάφορες αἰρετικές προσφορές «θεραπείας» καί οἱ ἀποκρυφιστικές πρακτικές ἀντιμετώπισεως τοῦ πόνου ποτέ δέν ὀδήγησαν κάποιον ἄνθρωπο, πού ἔκανε τό λάθος νά τίς ἀποδεχθῆ ἢ νά τίς υἱοθετήσῃ ὡς λύση, νά ἀποκτήσῃ μιά καθολική αἴσθηση καί εἰκόνα τῆς ἐνότητας τῆς ζωῆς.

Ἀντιθέτως, ὁ Χριστιανός καί στό πρόβλημα τῆς ἀσθένειας ἐλεύθερα, παρά τίς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς, ζώντας τήν πραγματικότητα τῆς κατά Χριστόν καινῆς κτίσεως μέσα στό μυστήριό τῆς Ἐκκλησίας, μπορεῖ νά ἐπαναλαμβάνει εὐχαριστιακά γιά κάθε δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς του τόν Παῦλειο λόγο «*τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διά τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς*» (Ρωμ. 8, 37).

Αγαπητοί μου,

Εὐχαριστοῦντες τόν Κύριο τῆς δόξης γιά τήν ἐξαιρετική πρόοδο τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης πού ἀποτελεῖ κατ' ἀνθρώπον τόν παράγοντα ἐκεῖνο πού ἔχει τόν πρῶτο λόγο στήν ἀντιμετώπιση τῆς ἀσθένειας, καλούμαστε διαρκῶς νά ὑπενθυμίζουμε στό λαό τοῦ Θεοῦ ὅτι καί στό τόσο σύνθετο πρόβλημα τῆς ἀσθένειας, δικό μας θεμέλιο πάνω στό ὁποῖο θά οἰκοδομήσουμε τήν πνευματική του ἀντιμετώπιση ἀποτελεῖ ἡ λατρευτική προτροπή τῆς Ἐκκλησίας μας «*πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα*».

Ἀναμένοντες μέ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τά Πορίσματα καί τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως, μέ πατρική ἀγάπη ἐπευλογοῦμε τίς ἐργασίες σας καί ἐπικαλούμεθα σέ ὅλους σας τόν φωτισμόν τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἀθήναι, 30.10.2013

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ